

FŐVÁROSI FELLEBBVITELI FŐÜGYÉSZSÉG
1055 Budapest, Markó u. 27. • 1363 Budapest, Pf.: 11
Tel.: (1) 332-5930 • (1) 331-4705 • Fax: (1) 332-5930/220
E-mail: fovaros.fell@mku.hu

BF.887/2010/72-IV.

Hiv.szám: 3. Bel. 10777/2014/2.
Melléklet: bírósági iratok, beadvány

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLÁNAK

B U D A P E S T

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt **Kiss Árpád Sándor és társai** ellen indult büntetőügyben a másodfokú eljárás lefolytatására mellékelten megküldöm a Budapest Környéki Törvényszék 8.B.101/2010. számú iratait.

A 1010. sorszámú ítélet ellen:

- az ügyész a IV. r vádlott terhére büntetésének súlyosításáért,
- az I. r. vádlott és védője elsődlegesen hatályon kívül helyezésért, másodlagosan az I., II., V., VII., VIII., IX., X., és XI. tp-ok tekintetében, valamint a XII. tp-nak a haditechnikai termékkel visszaélés büntette részében felmentésért, míg a III., IV. és VI., tp-ok vonatkozásában a cselekmény téves minősítése miatt enyhítésért,
- a II. r. vádlott és védője elsődlegesen hatályon kívül helyezésért, másodlagosan az I., VI., VII., VIII. IX., XI. tp-okban, valamint a XII. tp-nak a haditechnikai termékkel visszaélés büntette részében felmentésért, míg a III., IV. tp-ok tekintetében a cselekmény téves minősítése miatt és enyhítésért, továbbá a vele szemben megállapított büntügyi költség ellen is,
- a III. r. vádlott hatályon kívül helyezésért, védője felmentésért,
- a IV. r. vádlott a X. tp-ban felmentésért, egyebekben hatályon kívül helyezésért, védője a X. tp-ban felmentésért, a XI. tp. tekintetében a cselekmény téves jogi minősítése miatt, illetve az ítélet hatályon kívül helyezése végett jelentett be fellebbezést.

Az ügyészi fellebbezést fenntartom. A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Budapest Környéki Törvényszék a nyomozás hiányosságai, valamint az I., II. r vádlottak védekezési iránya miatt rendkívüli módon megnehezült bizonyítási eljárás során, sem abszolút-, sem olyan relatív eljárási szabálysértést nem követett el, amelyet később ne orvosolt volna. A III. r. vádlott védőjének jogerős kizárását követően, a Be. 373. § (1) bekezdés II/d.) pontja szerinti abszolút eljárási szabálysértést a dr. Varga Zoltán ügyvéd

részvételével tartott korábbi tárgyalási határnapok tárgyalási jegyzőkönyveinek felolvasásával-, míg a vádlottak kihallgatása előtti részben törvényes figyelmeztetésekkel megvalósult relatív eljárási szabálysértést, a törvényes figyelmeztetések pótlásával, és az ezt megelőzően felvett bizonyítás anyagának, felolvasás útján történt megismétlésével küszöbölte ki.

A tárgyalási határnapok közül 2011. július 13-án, 2011. október 5-én és 2011. október 12-én a teljes tárgyalási határnapokra, valamint 2012. február 29-én két tanú és 2012. június 29-én egy tanú meghallgatásának idejére, a Be. 237. § (3) bekezdés c) pontja alapján, a vádlottak személyiségi jogainak védelme érdekében zárt tárgyalást tartott. A tárgyalási határnapok között:

- a 2012. február 29-i határnap - tévesen - teljes egészében nyilvános tárgyalásként került felsorolásra, illetve
- a 2012. január 29-i részben nem nyilvánosként feltüntetett tárgyalási határnap nyilvánvaló elírás, mert 2012. évben január 29-én nem volt tárgyalás. A helyes megjelölés 2012. február 29., ami részben nyilvános, részben két tanú meghallgatásának idejére zárt tárgyalásként került megtartásra.

Mindezekből következően 2012. február 29. a nyilvános tárgyalási határnapok felsorolásából mellőzendő és a részben nem nyilvános tárgyalási határnapok között sorolandó fel, a 2012. január 29-i határnap egyidejű mellőzésével.

A széleskörű bizonyítás eredményeként körültekintően megállapított ítéleti tényállás mind a személyi, mind a történeti részében túlnyomórészt megalapozott, olyan kisebb hibákat, hiányosságokat (Be. 351. § (1) bekezdés b), d) pontok) észleltem csupán, amelyek az ügy érdem eldöntését nem befolyásolják és az ítélet jogerelmé. a bizonyítás nehézségei miatt nem is igazán róhatók fel az eljáró bíróság számára. A másodfokú eljárásban történő kiigazítással helyesbíthetők.

A tényállás személyi részét az ítélet 19. oldal 2. bekezdésében kiegészítendőnek tartom azzal, hogy Romániában a Dihenes Szabolcs és társai ellen zsarolás büntette miatt indult büntetőeljárásban a III. r. vádlottat 2011. február 25-én jogsegély keretében hallgatták ki gyanúsítottként a Hajdú Bihar Megyei Rendőr-főkapitányságon (64. sz. bírósági irat).

A történeti tényállásban az ítélet 37. oldal első bekezdésének utolsó mondata - az 500. oldal utolsó előtti bekezdése utolsó mondatában írtak alapján - kiegészítendő azzal, hogy az I., II., III. r. vádlottak a Mauser golyós vadászpuska előagyára egy kétlábú nyitható állványt szereltek. Ez a megállapítás a fegyverek átalakításáról szóló tényállási felsorolásból kimaradt, a II. tp. alatti cselekmény indokolásában található rá utalás.

A Besenyszögön elkövetett bűncselekmény tényállása téves ténybeli következtetést tartalmaz tekintetben, hogy a 4. ismeretlen elkövető kint várakozott a társaira. Ezzel kapcsolatban kismértékben sérült az indokolási kötelezettség is, mert a törvényszék nem adta indokát annak, hogy az édesanya és a nagyobbik lány e tekintetben egybehangzó vallomásrészleteiből, miért nem következik a negyedik elkövető házon belüli tartózkodása. A sértettek vallomásaiból csak az elkövetők testfelépítésére, életkorára, hangszínére vonatkozóan nem tartotta elfogadhatónak az általuk adott személyleírást. Adós maradt viszont a kk. Gazdag Diána vallomásában lévő részletek („dülledt szem”, „János”, „drága Edit”) magyarázatával, hogy ezek mi módon illenek a vádlottak valamelyikére, illetve ezek az állítások miként hozhatók összefüggésbe azzal, hogy négyen voltak a házban, úgy ahogy azt a tanúk állították.

Nincs adat arra, de nem elképzelhetetlen, hogy a vádlottak előre megbeszélték, egymást nem a valós neveiken szólítják, mégis „a János” megnevezés inkább arra utal, hogy volt egy negyedik társuk is, aki bent volt a házban, tekintettel arra, hogy a három vádlott egyikét sem hívják Jánosnak. A tanúvallomások tartalmából levonható következtetésként a negyedik társuk bent léte, a vádlottak bűnösségét azonban nem befolyásolja az a körülmény, hogy a negyedik társuk bent vagy kint volt az elkövetéskor.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségét nagyfokú precizitással teljesítette, kisebb korrekciókat tartok csak szükségesnek.

A titkos adatszerzés törvényességét az ítélet 220. oldal utolsó bekezdésében a törvényszék tényként megállapította. Arra fordított nagyobb figyelmet, hogy a titkosan szerzett adatok eredményének a felhasználhatóságát megindokolja, miközben a szerzés törvényességének megállapításához szükséges adatokat elmulasztotta hiánytalanul végigvenni, és erről számot adni. A nyílttá tett és a törvényszék által bizonyítékként értékelt beszélgetések időpontjából, a hívószámokból, az előterjesztések, az ügyészségi határozatok és indítványok valamint a nyomozási bírói engedélyek tartalmából megállapítható, hogy az engedélyezés feltételei fennálltak és annak kereteit a titkos adatszerzés során betartották, ezért a titkosítás alól feloldott telefonbeszélgetések, törvényesen szerzett bizonyítékok.

Az indokolási részt azzal is kiegészítendőnek tartom, hogy az ítélet 226. oldal 1-2. bekezdéseiben rögzített telefonbeszélgetések időpontjai (13.37 és 14.13) közötti időtartam, elegendő volt arra, hogy az I. r. vádlott Mikepércsről beérjen a klubba és a fegyverek áthelyezésre kerüljenek.

A fegyver- és a vegyészszakértői véleményekre vonatkozó, érdemben helytálló bizonyítékértékelésben az alábbi hibák találhatók.

Az ítélet 229. oldal utolsó előtti bekezdésében írtak részben ellentmondanak a 236. oldal utolsó bekezdése első mondatának. Ezek a megállapítások akként helyesbítendőek, hogy önmagában az elkövetéshez használt fegyverekkel kapcsolatos álláspont alapján már meg lehetett állapítani azt, hogy - Tiszalök kivételével - e három vádlott követte el a vádiratban terhükre rótt bűncselekmények mindegyikét.

Az ítélet 302. oldal első bekezdésében megállapítottak részben ellentétesek az iratok tartalmával, mert Galgagyörkön nem került sor golyós töltényhüvely lefoglalására, így annak alapján e helyszínhez köthetően a hivatkozott két fegyverszakértői vélemény egyike sem állapíthatta meg a golyós puska használatát. A lövedékköpeny maradvány alapján a BSZKI véleménye nem tartalmazott a Mauser golyós vadászpuska használatára vonatkozó megállapítást (ítélet 290. oldal 2. bekezdése, 303. oldal 3. bekezdése), szemben dr. Tóth István igazságügyi fegyverszakértővel, aki Galgagyörkön is határozottan beazonosította a Mauser fegyverhasználatot (ítélet 301. oldal utolsó előtti bekezdése). E bekezdés végkövetkeztetése helyes, de Galgagyörk tekintetében nem a golyós töltényhüvely, hanem a lövedékköpeny alapján.

Ellentmondás van az ítélet 289. oldal 3-4. bekezdései és a 303. oldal utolsó bekezdésében írtak között, mert a lövedékmaradványokkal összefüggésben nem mindkét fegyverszakértői vélemény volt azonos tartalmú - kategórikus - a Debrecen-Menekülttábor sérelmére elkövetett bűncselekménynél használt fegyvert illetően. A BSZKI véleménye nagy valószínűséget, míg dr. Tóth István fegyverszakértő bizonyosságot állapított meg a Mauser golyós vadászpuska használata tekintetében.

Az ítélet 324. oldal 1-2 bekezdéseiben ellentét mutatkozik abban, hogy az igazságügyi vegyész-szakértői vélemény alapján a tatárszentgyörgyi helyszínen lefoglalt bűnjelek közül

egy vagy két mintában volt-e kimutatható gázolaj maradvány szennyezettség. Az első bekezdésben írtakból az következik, hogy két mintában történt a kimutatás.

Kisebbségi korrekciókkal a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményeiket nagyrészt törvényesen, de részben hiányosan minősítette.

Az I., II. és III. r. vádlottak vonatkozásában az emberölés büntette - mivel Kislétán Balogh Mária alvó sértettre, közelről leadott lövések történtek - a Btk. 166. § (2) bekezdés j) pontja szerint is-, a rablás büntette pedig helyesen a Btk. 321. § (4) bekezdés a) pontja szerint minősül. 2009. augusztus 9-i kezdődő hatállyal a 2009. évi LXXX. törvény 43. §-a az emberölés minősített esetei közé a védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetés minősítő körülményét, míg az 51. § (2) bekezdése a Btk. 321. § (4) bekezdésének szövegét iktatta be a büntető anyagi jogszabályba. Figyelemmel arra, hogy a fegyvereket 2009. augusztus 21-én találták meg, a lőfegyverrel, lőszerrel visszaélés büntettének elkövetési ideje ekkor fejeződött be. Az időbeli hatály vizsgálatakor az egy eljárásban elbírált bűncselekmények esetén a halmazatban legutoljára elkövetett bűncselekmény elkövetési ideje a meghatározó, ezért I, II, III. r. vádlottak vonatkozásában az elkövetéskor már hatályban lévőnek tekintendő e módosítások.

Az I., II., II. r. vádlottak Besenyszögön a rablási cselekmény befejezését követően a sértetteket a személyi szabadságuktól megfosztották, mert őket ragasztószalaggal megkötözték. Ezért e cselekményük 4 rb., a Btk. 175. § (3) bekezdés b), g) pontjai, 2 esetben e) pont szerint is minősülő hivatalos eljárás színlelésével, fegyveresen, részben 18. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértésének büntettként minősül.

Megállapítható továbbá Besenyszögön és Kislétán a magánlaksértés büntettének - a Btk. 176. § (2) bekezdés a) b) d) pontjaira figyelemmel, a (4) bekezdése szerinti éjjel, fegyveresen, csoportosan elkövetett - minősített esete is. A hiányzó magánindítványok a másodfokú eljárásban – bizonyítás felvételével – pótolhatók, Gazdag Csabát és az időközben nagykorúvá vált Pótor Tímeát írásban célszerű megnyilatkoztatni arra, hogy kívánnak-e magánindítvánnyal élni a magánlaksértés büntette tekintetében.

A törvényszék helyesen tért el a vád szerinti minősítéstől, amikor az I., II., III. r. vádlottakat társtettesként elkövetett haditechnikai termékkel visszaélés büntettében is kimondta bűnösöknek. Nem jelent a vádon túlterjeszkedést a további minősítés megállapítása, mert a vádirati tényállásban szerepeltetett haditechnikai terméknek minősülő lőszer, ugyanúgy engedélykötelesek, mint a lőfegyvernek, lőszernek minősülő termékek, csak egy speciálisabb jogszabály hatálya alá tartoznak, ezáltal, másik önálló bűncselekmény megállapítására alkalmasak. A vádiratban nem nevesített golyószóró tartozékát képező csigatár szintén haditechnikai terméknek minősül, megszerzése és tartása engedélyhez kötött. Ennek az ítélet XII. tp-jában szerepeltetése azért nem sérti a vádelvet, mert a Dombostanyán lefoglalt tárgyak között csak a tényszerűség kedvéért tüntette fel a törvényszék, de értékelésre nem került, a minősítést nem befolyásolta, mert a haditechnikai termékkel visszaélés büntette a haditechnikai termékek számától függetlenül ugyanúgy 1 rb-nek minősül, ahogy a lőfegyverrel, lőszerrel visszaélés büntette is.

A büntetés kiszabása során az időbeli hatály vizsgálata eredményeként a vádlottakkal szemben az elkövetéskori anyagi jogszabályok alkalmazandók. Helyállónak tartom az ítéletben a vádtól eltérően megállapított bünszervezetben elkövetést, valamint az I., II., III. r. vádlottakkal szemben alkalmazott büntetést. Az elkövetett bűncselekmények kirívóan magas

tárgyi súlya, a vádlottak társadalomra veszélyessége, bűnösségük magasabb foka, valamint a súlyosító körülmények számbeli és nyomatékbeli fölénye velük szemben a tényleges életfogytiglani szabadságvesztés kiszabását indokolták, esetükben a büntetés célja csak ezzel a joghátránnyal érhető el. A bűnösség körének bővülése még inkább alátámasztja a nem jogerős büntetésük indokoltságát.

Tévedett azonban a törvényszék a IV. r. vádlott főbüntetése mértékének meghatározásakor. Nem lehet elvitatni a IV. r. vádlottól a hatóságokkal való együttműködő magatartását úgy a saját, mint a társai szerepének feltárását illetően, és tény az is, hogy a bűncselekmények elkövetésében bűnsegédként vett részt. Mindezek ellenére a kiszabott büntetése nem szolgálja kellően sem a generális sem a speciális prevenciót, mert az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlottakhoz társulása helyett lehetősége lett volna a sorozat megakasztására. A korábbi kapcsolattartóját vagy a rendőrséget még azt megelőzően tájékoztathatta volna a vádlottak tevékenységéről, mielőtt a tiszalöki bűncselekmény elkövetésére vállalkozott. Az együttműködő magatartása és a bűnrészessége teszi lehetővé, hogy a határozatlan idejű helyett, határozott idejű szabadságvesztés kiszabására kerüljön sor vele szemben, de a javára a kiszabható maximumtól ilyen mérvű kedvező eltérés nem indokolt, a büntetési célok csak a büntetése jelentős súlyosításával érhetőek el.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, beleértve a kizárási kérelmek és az egyes bizonyítási indítványok elutasításának indokait is.

A bűnügyi költség viselésére kötelezés tekintetében megállapítható, hogy az a költség, amely a Tarnabodi bűncselekménnyel kapcsolatban az eljárásnak abban a szakában merült fel, amikor még nem a vádlottak voltak a gyanúsítottak, az állam terhén maradt. A bűnösségük megállapításából következik a fennmaradó költségnek, a felmerülés arányában a vádlottakra terhelése. Nem volt indok, ami miatt a rájuk eső költségek megfizetése alól őket mentesíteni lehetett volna.

Mindezek alapján indítványozom, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 363. §. (2) bekezdés b) pontja szerinti tárgyaláson – amelyen a Be. 241. § (1) bekezdése alapján az ügyész részvétele kötelező – bírálja el, a Budapest Környéki Törvényszék 8.B.101/2010/1010. számú ítéletével kapcsolatos másodfokú ügyészi végindítványt a bizonyítás eredményéhez képest terjesztem elő.

Az iratokhoz történő csatolás céljából mellékelten továbbítom az elsőfokú bíróság által pótlólag felterjesztett, Nagy Tiborné, Nagy József és Nagy Ferenc sértettek jogi képviselőjének dr. Jónás Nándor ügyvédnek a sértetti képviselet ellátása megszűnésével kapcsolatos beadványát.

Budapest, 2014. november 19.

Dr. Péter Gyöngyi sk.
legfőbb ügyész